

HET ZONNESTELSEL

27 september 1978

Goedenavond vrienden.

Aan het begin van de bijeenkomst allereerst het bekende verhaal. U weet of u zult ontdekken dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. Denk dus in 's hemelsnaam zelf na. Het is beter dat een mens zijn eigen fouten maakt, dan dat hij het goed doet zonder het te weten door een ander achterna te lopen. Wat betreft een onderwerp ja, ik heb niets speciaals op het ogenblik, dus wanneer u zelf een voorstel hebt...

Vraag: Misschien iets over het zonnestelsel?

Antwoord: Hoeveel tijd hebt u? Maar ja goed, een heel, heel verkorte dan.

Het zonnestelsel begint natuurlijk te ontstaan wanneer de zon eindelijk terechtkomt in een uitwaaiëring van de spiraalnevel waartoe je behoort, het tegenwoordig bijna discussvormige melkwegstelsel. Die zon die is warmer dan zij op het ogenblik is. Die zon is ook groter. Wanneer deze zon onder invloed komt van een wolk van fijne materie, ik weet het niet zeker, maar we nemen aan dat het waarschijnlijk een heliumwolk is geweest, het kan iets anders zijn, maar ik dacht helium. Dan daarna begint zich in die zon een proces te ontwikkelen waardoor ze een abnormaal grote atmosfeer krijgt. Die is zeven à acht keer zo diep als tegenwoordig. Gedurende deze periode nu, komt een andere ster in de nabijheid. Die ster die kunt u tegenwoordig weer vinden bij de Grote Wagen, dus dat is een heel aardig eind tussengekomen. Maar op dat ogenblik begint dus een rateling in die atmosfeer. Met die ratelingen, onevenwichtigheid in de eigen rotatie van de zon. Hierdoor worden de eigen processen aanmerkelijk versneld. Er ontstaan uitbarstingen zeg maar, en die uitbarstingen die brengen dan uiteindelijk een reeks klompen massa in omloop die we later de planeten gaan noemen. De zon zelf stabiliseert zich. En dit betekent ook dat elk van die massa's zelf zich stabiliseert, maar gebonden blijft aan het eigen krachtveld van de zon. Belangrijk hierbij is namelijk dat elk van deze massa's ook een eigen magnetisch veld ontwikkelt. Een eigen rotatie heeft en daarnaast dus een eigen baan. Nu liggen die banen niet, dat zal duidelijk zijn, in een horizontaal vlak. We krijgen een wat samengedrukt model wat de omloopbanen betreft, vergelijkbaar met een atoom.

Nou, en dan begint wat u de geschiedenis van het zonnestelsel noemt. Verschillende planeten koelen af. Krijgen eigen werkingen. De buitenste planeten ontwikkelen zich tot een gasvormige massa met een in verhouding geringe kern. Ze hebben een trage eigen rotatie, nemen ook niet veel zonne-energie op. Maar andere, zoals bijvoorbeeld Jupiter is er één van, ontwikkelen een eigen activiteit. Er ontstaan processen vergelijkbaar met het zonnep proces, dus een wisseling tussen oppervlakte en eigen kern waarbij een soort, ja zeg maar, radioactief proces ontstaat dat warmte veroorzaakt. Op deze manier krijgt deze planeet weer een heel ander uiterlijk, maar ze koelt uiteindelijk deels af, zodat we daar te maken hebben met aardschollen die eigenlijk hier en daar nog onderbroken worden door enkele actieve plekken. Een planeet bijvoorbeeld zoals Mars heeft een betrekkelijk klein eigen magnetisch veld. Heeft een spin die niet veel trager is, veel sneller is dan die van de aarde. En deze heeft een eigen atmosfeer. Maar die atmosfeer kan, doordat de zwaartekracht in verhouding tot die van aarde niet precies gelijk is, iets gemakkelijker ontsnappen. Omzettingsprocessen versnellen zich daar, er ontstaat leven op Mars. Dit leven echter moet zich zodanig aanpassen aan snel wisselende omstandigheden dat het niet vergelijkbaar is met aards leven.

Nou, dan hebben we de aarde zelf. Nou ja, u weet wel hoe dat hier is gegaan nietwaar? Hier is op een gegeven ogenblik, door een dicht wolkendek eigenlijk, een wereld ontstaan waarin het weinige vocht dat er was een betrekkelijk grote zoutoplossing had. De zon die heeft zo nu en dan perioden dat hij veel feller gaat stralen en perioden dat hij het minder doet. Zo'n felle straling die gaat gepaard met een penetratie van die atmosfeer. Maar ze brengt gelijktijdig vreemd genoeg een andere reactie van de aarde, er ontstaat een soort ijstijd die in deze periode in feite

betekent dat het vulkanisme wat beperkt wordt. Dat er gemakkelijker afkoeling ontstaat en daarmee een verhoging van neerslag uit de atmosfeer. Zo wordt die zoutbrij langzamer maar zeker een solutie waarin door enorme ontladingen, onder meer van statische elektriciteit en daarnaast zeer harde straling vanuit de zon, half-leven kan ontstaan. Half-leven ontwikkelt zich tot eencellig leven. Het eencellig leven ontwikkelt zich naar vele verschillende vormen, het zijn praktisch allemaal nog eters van wat wij chemicaliën zouden noemen. Onder hen ontstaan meercelligen. De meercelligen kunnen vaak niet direct aan hun behoefte beantwoorden, het worden jagers. Er ontstaan jagers en grazers. Het zijn de meercelligen die het uiteindelijk voor het zeggen hebben. Maar die gelijktijdig grotere moeilijkheden ervaren en daardoor tot een verdere specialisatie worden gedreven. Daaruit ontstaan dan verschillende vormen van leven, waarbij de grazers de kant uitgaan van het plantaardige zo hier en daar, terwijl de jagers eigenlijk de kant uitgaan, ja zeg maar, van de mollusken. Mollusken, denkt u maar aan mosselen, dan bent u aardig in de buurt. Maar niet in het zuur natuurlijk.

Goed, van daaruit krijgen we een verdere ontwikkeling van levensvormen mede door de variaties van temperatuur en klimaat. We krijgen perioden van een heldere hemel, en dat zijn de ijstijden. We krijgen perioden van een meer bewolkte hemel en meestal gelijktijdig verminderde eigen activiteit van de zon. En dat worden dan de broeikasperioden waarbij dus een betrekkelijk zware atmosferische laag een afscherming vormt en een broeikas, een serre-effect kan veroorzaken. Daarin ontstaan dan al die dingen die u zo'n beetje kent uit de fossielen die gevonden zijn. De palmen van het Trias, de supergrote mos soorten. De eerste levensvormen van bijvoorbeeld een soort longvis. Is ook nogal een oude variant. Langzamer zeker ontstaan dus de amfibieën. Een verdere ontwikkeling in een wereld van reuzenamfibieën eist grotere beweeglijkheid en een grotere mogelijkheid tot zelfstandig reageren. De warmbloedigen komen eraan, eenvoudige mutatieprocessen. En als de warmbloedigen er zijn, komt de mens er ook aan. Dat weet hij zelf nog niet. En tegenwoordig zeggen ze waarschijnlijk dat die eerste mensen nooit mensen geweest zijn. Maar we krijgen dus te maken met levensvormen die dermate beperkt zijn in hun eigen mogelijkheden dat ze alleen in groepsleven en begripsaanpassing zichzelf kunnen handhaven. Dit kun je ook nog wel zien bij apenfamilies. Bijvoorbeeld in de Amazones vindt u nog apen die op deze wijze dus door samenleven eigenlijk tegen de gevaren opgewassen zijn, en zelfs een sluipende panter of een slang eenvoudig weten af te schrikken.

Nou, van daaruit komen we verder naar degenen die dus langzamer zeker zoogangers worden. Tot op die tijd zijn de mensen eigenlijk hoofdzakelijk wel boombewoners. Leven in de vlakte betekent meer voedsel maar, vlees. Vleeseters daardoor groei van het lichaam. Ze worden groter, ze krijgen meer mogelijkheden, maar ze hebben ook eerder behoefte aan werktuigen. Er ontstaan de eerste jagende stammen. In die jagende stammen is het duidelijk dat men weinig weet, maar dat men voor sommige dingen al een verklaring zoekt. De eerste vormen van wat we misschien sjamanisme kunnen noemen ontstaan. Daarnaast hebben we vaak een tweede heerser. Een heerser die de krijgsman is, die de stam aanvoert en eerste jager. Tussen twee haakjes, deze splitsing van functies kunt u zelfs nu nog aantreffen bijvoorbeeld bij het lamaïstische boeddhisme. In Tibet was er dus een Dalai Lama en een Tashi Lama. De een was de geestelijke, de ander de stoffelijke heerser. Hetzelfde had je oorspronkelijk in Japan. Ik wil maar zeggen, dergelijke tradities duren ontstellend lang.

Nou, dan krijg je te maken met de mensheid. En als we naar Venus kijken, Venus ligt dicht bij de zon, neemt meer radiatie op. En vormt dus een ontzettend dichte atmosfeer. Hierbij is waarschijnlijk door die zonnestraling een aantal stoffen die op aarde minder vluchtig zijn in, tot in de buitenste laag van de atmosfeer vertegenwoordigd. De planeet zelf kent wel enig vulkanisme. Maar de mogelijkheid van vulkanen om helemaal zelfstandig op te treden wordt eigenlijk door de rotatie en de nabijheid van de zon voor een groot gedeelte opgeheven. Daardoor ontstaat een planeet waar eveneens aangepaste levensvormen wel bestaan, maar zeker niet van die grote machtige dingen. Dus al die mooie meiden en die lelijke monsters waar ze wel eens op aarde over vertellen die zijn er eenvoudig niet. Jammer als u daarvoor naar Venus gaat, want dan merkt u te laat dat je beduveld bent. Maar goed. Venus zelf heeft natuurlijk een veel hogere gemiddelde temperatuur, bevindt zich in een periode van broeikaseffect, zou een langdurige afkoeling van de zon, en dat hoeft maar een afkoeling met een paar honderd

graden te zijn hoor voor de uitstraling, dan is dat al voldoende om daar die atmosfeer neer te laten slaan en dan kunnen daar levensprocessen beginnen, die langzamer zeker evolueren naar ingewikkelde vormen, en dan kan dat zelfs vergelijkbaar zijn met de aarde.

Nou, dan hebben we verder Mercurius. Nou ja, dat is een planeet die praktisch geen eigen rotatie heeft. En dus altijd het grootste gedeelte naar de zon toegewend houdt. Er zijn dus wel dag en nacht variaties aan de rand, zou je kunnen zeggen, maar er is een gedeelte dat altijd zonnewarmte krijgt. Het is duidelijk, daar kan geen echte atmosfeer ontstaan. Metalen hebben daar allemaal op z'n minst een vloeibare vorm. Steen en rots eveneens. De meest vaste stoffen die je er aantreft zijn sintels vergelijkbaar met nog niet gestolde lava. Aan de andere kant is het juist altijd donker, dus altijd koud. Maar omdat er geen atmosfeer is, kan dat koeleffect door circulatie bijna niets tot stand brengen. Dat is het zonnestelsel.

Dat zonnestelsel ligt op het ogenblik in een arm, een uitloper dus, van het melkwegstelsel, beweegt zich overigens tezamen met andere sterren, maar in een wat ander tempo, nog wat meer in de richting van de ledige ruimte. Het is duidelijk dat het daardoor een soort pleisterplaats kan zijn. Ieder die langs de rand gaat van de sterrennevel kan daardoor bepaalde effecten hanteren die uit die nevel met haar eigen rotatie en straling voortkomen. Maar als je dat doet dan moet je pleisterplaatsen hebben. En uw eigen zonnestelsel is er lange tijd één geweest. Er zijn er meer. Leven komt over het algemeen het meeste voor in de buitenrand van het melkwegstelsel. Althans, leven in de u bekende vormen. Wanneer u verder naar binnen toe gaat, zult u dat leven niet aantreffen of in zeer rigide vormen. Denk bijvoorbeeld aan kristallen met een zekere bewustzijnsmogelijkheid. Want daar zijn dus enorm grote zonnen, met sterke onderlinge beïnvloedingen. Er zijn dus veel meer stralingen en ook van grotere hardheid dan u hier kent. Levensvormen zoals de uwe kunnen daar eenvoudig niet bestaan.

Nou, die tijd gaat verder. De zon die zal binnenkort wel weer een beetje afkoelen. Wordt het hier op aarde een tijdje warmer. Daarna wordt ze weer een paar graden warmer, en dan wordt het op aarde weer een graadje kouder. Omdat namelijk de atmosfeer dan minder afschermt en de uitstraling dus groter wordt. Zo eenvoudig zit het eigenlijk in elkaar. En dat gaat nog wel een tijdje door. In uw tijd in ieder geval nog, de aarde zal voorlopig niet vergaan. En de zon heeft nog, ofschoon ze een labiele G-ster is, G-type ster is, heeft nog wel enige tijd te gaan voordat ze uitbarst misschien in nova. Dit is denkbaar, maar dat zal een kwestie zijn, vermoedelijk, van een paar miljoen jaar. Nou, en tegen die tijd hebben de mensen er heus wel voor gezorgd dat er geen mensen zijn die daaronder zullen lijden.

Is dat voldoende zo? In het kort?

Vraag: Zijn de buitenplaneten allemaal gasvormig?

Antwoord: Ja, nou weet ik het niet meer.

Vraag: Is er andere leven in dit zonnestelsel. Bijvoorbeeld op Mars?

Antwoord: Nou, ik heb gezegd er is leven op Mars. Maar dat leven dat is dus van een andere structuur en vorm, het leeft namelijk allang niet meer op, maar betrekkelijk ver onder de oppervlakte. Het leven moet je daar gaan zoeken op ongeveer 50 meter diepte. Dus onder de permafrost. Wat heb je verder, ja er zijn wat nederzettingen soms. Zoals de overwintering op Nova Zembla, zal ik maar zeggen. Een zeer technisch hutje van een zeer technisch volk dat er enige tijd verblijft, of misschien een soort reservestation waarnaar je tankers naar de aarde kunt sturen want daar hebben ze zoveel water. Op die manier gaat dat dus. Maar dat moet u dus niet zien als de mannetjes van Mars, die zullen komen, want anders komen we op al die problemen terecht. Dan kunnen we ons ook nog afvragen hoe het komt dat Phobos en Deimos ten aanzien van omvang een nogal eigenaardige massa hebben. Dan kunnen we ons afvragen hoe het komt dat wanneer we proberen tot een analyse te komen, daar nogal veel metalen schijnen te zijn. Maar de ene analyse zegt ja en de andere zegt nee, oppervlakteanalyse zegt nee, diepteanalyse zegt ja, dan kunnen we zeggen, ja dat zijn ruimteschepen uit een ver verleden en er zijn een paar voorvaders van de mensen uitgekomen, nou ja goed dat mag. Als u dat wilt. Maar is het belangrijk?

De kosmos is belangrijk, natuurlijk. Zodra de mensen leren om zonnezeilen te gebruiken, dat is voorlopig de eenvoudigste manier van ruimtevaart. Dan kun je dus met dezelfde hoeveelheid energie een veel grotere nuttige last overbrengen, over grotere afstanden. Maar dan kun je zeggen, nou ja goed, gaat die mens de ruimte in, dan leert hij wat. Maar wat heb je eraan, wanneer die ruimtevaarders niet eens meer weten of ze nog terugkomen naar een wereld waar nog mensen leven? Zolang de mens niet zelf meester is geworden van de technieken die hij hanteert, kun je wat mij betreft, zo je al op die materiële aspecten instelt, beter eerst denken aan de mens, de verhouding mens-techniek, de verhouding ook van het beeld dat de mens heeft van zichzelf en zijn mogelijkheden en de werkelijkheid. En als je dat allemaal hebt gedaan, en je hebt de mensen zo ver, dat ze niet meer het middel dat ze ontwerpen automatisch gebruiken ook al is het het meest destructieve wat er bestaat. Dan zou ik zeggen, kun je aan ruimtevaart gaan denken. En dan kunnen die mensen, omdat er in de mensheid een enorme arbeidsreserve beschikbaar is, ook voldoende manuren gebruiken om dat mogelijk te maken.

Maar wanneer we op het ogenblik gewoon laten we zeggen een soort raketship met een bemanning van zes, en dan maken we nog gebruik van die zeiltechniek. Wanneer we die naar Mars willen sturen met voldoende voorraden natuurlijk en alles wat erbij hoort. Dan kun je zeggen, nou, die mensen die kosten dan voor transport en de eerste opzet, want die zeilen kun je later waarschijnlijk nog meer gebruiken. Maar dat kost toch altijd zo ongeveer een 15 miljoen dollars. Geen gulden, dollars. En dat is nogal wat, en dan zeggen de mensen dat is te duur. Maar diezelfde mensen die gooien wel dergelijke kapitalen weg aan het ontwikkelen van nieuwe strijdmiddelen, die alleen ten doel hebben om de mensen het leven in feite meer onmogelijk te maken.

Ja, en dat wil er bij mij nog niet in. Maar ja, ik ben misschien wat dat betreft een beetje een ongelovige Thomas. Iedereen roept: we moeten atoomenergie gebruiken, want we kunnen het niet meer af met die andere energiebronnen. En gelijktijdig kom ik tot de conclusie dat ongeveer 70% van de mogelijke waterkracht waaruit stroom gewonnen kan worden niet gebruikt wordt. Dus dat zal dan een hele hoop zijn. Dan kom ik verder tot de conclusie dat het gemiddeld rendement van een kolencentrale gerekend in hitte eenheden, op het ogenblik ligt rond de 30, terwijl een optimaal effect door verbeteringen bereikbaar zou zijn, waarbij het rendement 55 wordt. Reken ik datzelfde uit ten aanzien van een atoomcentrale, dan kom ik tot de conclusie dat die met verbeteringen ook niet verder komt dan 55 en dat die op het ogenblik een gemiddeld rendement, warmterendement heeft van ongeveer 47. En dan, ja, kun je dus de deuterium implosie eigenlijk gaan gebruiken. Dan kom je tot een veiligere energiebron en die kan dan waarschijnlijk uitgaande van de nu bestaande technieken komen tot een warmterendement van 67. En wanneer we het kostenelement vergelijken, inclusief dus de kosten van brandstof, afschrijving etc. Dan moeten we zeggen, de kolencentrale is eigenlijk op het ogenblik ongeveer 25 tot 30 procent goedkoper. Of de oliecentrale, dat kan dus ook. Goedkoper dan de atoomcentrale. En deze is in eerste aanleg op het ogenblik, nog ongeveer 30 procent goedkoper dan een fusiecentrale. Maar de fusiecentrale heeft, eenmaal gebouwd, een levensduur die ongeveer het twintigvoudige is voordat ongelukken gevreesd kunnen worden, van een atoomcentrale. Een atoomcentrale echter heeft, rekening houdende met de mogelijkheid van ongelukken, maar een functieduur die ongeveer een 80 procent is van die van een olie- of kolengestookte elektrische centrale. En heeft ten aanzien van waterkracht bovendien nog het grote nadeel dat de brandstof enorm kostbaar is.

Dus als je dat allemaal bekijkt dan vraag ik me af, mensen, waarom ontwikkelen jullie eerst niet eens alle machines die jullie gebruiken zo, dat ze optimaal gebruik maken van de energie? Dan zit je niet met een energiecrisis. En heb je niet allerhande gevaarlijke maatregelen nodig. En zo zijn er meer van die dingen. Waarom moeten mensen een afwasmachine hebben voor een gezin met twee personen bijvoorbeeld? Vroeger had elke man een afwasmachine, was ie mee getrouwd, nietwaar? En tegenwoordig heeft menige vrouw er één, ook mee getrouwd. Dus ik wil maar zeggen, er zijn zoveel van die overbodigheden. De mens maakt zichzelf aan de ene kant zo sterk afhankelijk van techniek, dat hij eigenlijk zijn persoonlijke vrijheid daardoor begint te verliezen en zijn eigen mogelijkheden helemaal niet meer kent. Als je kinderen een rekenmachientje geeft, dan is dat erg makkelijk, en ze kunnen er eenvoudig exact grote sommen

mee maken. Maar wanneer dat ding het niet meer doet, dan zijn ze niet in staat uit hun hoofd te rekenen en wanneer ze het op papier moeten doen dan duurt het 10 keer zo lang als nodig is. Met andere woorden, je kunt niet zeggen, ja mijn rekenen gaat ook met een zakcomputer, dus gebruik die. Je moet je afvragen: wat kan de mens zelf doen? En pas daar waar die mens tekortschiet, daar moet je als het ware de zaak verlengen met technische mogelijkheden. Dat hebben uw eerste voorouders ook gedaan.

Goed, dat was mijn oordeel daarover verder. Niet ter zake doende misschien, maar dat laat ik dan maar aan uw oordeel over. Wat is ons volgende punt?

ENTITEITEN DIE HEMELLICHAMEN BEZIELEN

Vraag: Kunt u nog wat zeggen over de entiteiten die hemellichamen bezielen?

Antwoord: Ja, dat kan inderdaad. Kijk, wanneer je mens bent, dan denk je dat je het enige bezielde wezen bent. Zodra je dood bent, kom je tot de conclusie dat het niet waar is. Alle materie waarin zich levensprocessen afspelen zal bezielde kunnen zijn. Dit betekent dus dat bijvoorbeeld een vulkaan bezielde kan zijn. Een luchtstroming bezielde kan zijn. Water bezielde kan zijn, zelfs. En een planeet, die zo ontzettend veel processen meemaakt, zij het in een heel andere tijdschaal dan de uwe, brengt ongetwijfeld ook weer vele ervaringsmogelijkheden met zich mee. Is het dan zo dwaas om te zeggen dat die bezielde is?

Maar wanneer we aannemen dat er op aarde verschillende levensvormen met verschillend bewustzijn en verschillende mogelijkheden normalerwijze bestaan, in een soort ecologie, waarom moet je dan aannemen dat dat op een geestelijk niveau niet mogelijk is? Dan hebben we dus niet alleen te maken met bijvoorbeeld de maan. Maar dan hebben we ook te maken met de geesten van de maan. De dienaren weer van de Heer van de Maan. En die Heer van de Maan die heeft dan misschien weer een andere functie. Volgens de magie is ie onder meer eerste dienaar van de Zon. Er zijn dus relaties tussen die persoonlijkheden. Maar je kunt ze niet met mensen vergelijken, al is het alleen maar omdat wat voor u vijf minuten is, voor hen misschien 50.000 jaar duurt. En dat houdt in dat die levensprocessen veel moeilijker te ontdekken zijn en dat ook die bewustzijnsprocessen eigenlijk pas kenbaar worden, wanneer je zelf buiten de tijd komt te staan als mens.

Alle sterren zijn bezielde. Een sterrenconglomeratie kán een zodanige eigen veldwerking hebben, dat daarin wederom een persoonlijkheid zich kan manifesteren. En dat zal dan ook gebeuren. En wanneer we uitgaan van bewustzijn, dan zal het duidelijk zijn dat iemand die in een planeet leeft, over een hoger bewustzijn moet beschikken dan bijvoorbeeld een mens, indien we aannemen dat hij alle processen op die planeet kan volgen. Dus ook eventuele lagere levensprocessen. En zo kun je doorgaan.

En dan kun je dus heel eenvoudig zeggen: de wereld heeft een eigen ziel, de maan heeft een eigen ziel, de zon, elke planeet die u denkt kunt, elke ster die u kunt zien. Zoals persoonlijkheden onderling verschillen, zo zullen ook die bezielende waarden van die planeten en sterren onderling verschillen. Er zullen erbij zijn die vanuit ons standpunt goed of slecht zijn, er zullen erbij zijn die vanuit ons standpunt erg machtig zijn, en anderen waarvan we niet kunnen begrijpen wat ze eigenlijk wel of niet kunnen, dat ze buiten ons bereik vallen. Maar het aannemen dat die bezielde er is, betekent nog niet dat we daaraan onderworpen zijn. Zeker, we zijn in een mate onderworpen aan de evenwichten die rond ons spelen. Wanneer je een horoscoop maakt, dan kun je uitrekenen bijvoorbeeld, het simpelste van het simpele, wat voor fouten iemand lichamelijke het snelst zal vertonen. Wat zijn zijn zwakke punten? Nou, dat klopt zo vaak dat dat de waarschijnlijkheidsrekening toch wel ver te boven gaat. Moeten we dus aannemen, niet dat die astrologie zonder meer juist is, daar kun je weer over vechten, maar dat in die astrologie factoren verwerkt zijn, die betrekking hebben op de mogelijkheden van een mens, die onder een bepaald teken of een bepaalde invloed geboren is.

En zo kun je dat verder uitwerken, dan kun je zeggen, ja, het is een kwestie van onderlinge aantrekking, van straling, stralingsweerkaatsing, van licht soms, of iets anders, maar hoe je het uitlegt doet niet ter zake. De invloed bestaat. Maar al bestaat die invloed, zo betekent het nog niet dat het waar is. Neem een eenvoudig beeld. Als ik me goed herinner, dan moet een steenbok onder de astrologische veronderstellingen onder meer nogal lijden onder reumatische aandoeningen. Nou, als je alle steenbokken bij elkaar zet, dan zijn er een stel met reumatiek, zeker. En er zijn er net zoveel die het niet hebben. Alleen blijkt wel dat ze onder omstandigheden sneller reumatische verschijnselen vertonen dan bijvoorbeeld een leeuw. Die heeft weer een ander zwak punt.

MINDERWAARDIGHEIDSGEVOEL

Vraag: Wat heeft u te zeggen over minderwaardigheidsgevoelens in relatie met jaloersheid? (Moeilijk te verstaan Red.)

Antwoord: Minderwaardigheidsgevoelens nou die zijn over het algemeen niet direct ingebouwd. Want minderwaardigheidsgevoelens en vele complexen komen eigenlijk voornamelijk voort uit je onvermogen om een plaats te vinden waar je je zeker voelt, dat is heel gek. De mens is dus nu in ontelbare generaties lang een kuddedier. Dat wil zeggen dat zijn plaats in de gemeenschap voor hem het meest belangrijke is. En dan gaat het er niet om of die plaats reëel verdiend is, of alleen maar op verhalen berust, bij wijze van spreken, maar hij moet dat aanzien hebben, die erkenning. Uitwisseling en communicatie zijn erg belangrijk.

Nu, zal elk kind geboren worden met een eigen voorgeschiedenis. Die voorgeschiedenis impliceert lichamelijk bijvoorbeeld de ervaring van de moeder in de prenatale periode. Geestelijk eventueel vorige bestaanstoestanden. Zelfs incarnaties. Je komt dus als kind op aarde met een bepaalde geaardheid. Een bepaald talent. Je bent op sommige punten snel, en op andere traag, om nu maar eens wat te zeggen. En dan krijg je dus een wereld om je heen, die gaat eisen stellen. Vanaf het ogenblik dat je regelmatig drooggelegd wordt bij wijze van spreken, de mens had dat dus eerder dan de Amerikanen en die zijn er alweer van afgestapt, maar de mensen gaan nog door. Krijgt die mens een bepaald ritme te voelen. De voeding moet op bepaalde tijden gebeuren. Er zijn bepaalde rituelen. De menselijke maatschappij is opgebouwd op rituelen. En wanneer die nu toevallig niet stroken met jezelf, met wat jij bent, dan kom je in grote moeilijkheden.

Is het intellect, dat stoffelijk aanwezig is, plus het bewustzijn dat geestelijk aanwezig is, groot genoeg, dan zal dat conflict in de eerste plaats de buitenwereld treffen. Dan krijgen we te maken met het kind dat schijnbaar maar niet leert spreken, maar dat op een gegeven ogenblik ineens volledige zinnen gaat zeggen, maar alleen op het ogenblik dat dat kind dat voor zichzelf nodig vindt. Het respondeert dus niet op de eis van de wereld, maar op de omstandigheden en de daaruit voortvloeiende consequenties. Maar die zijn er niet veel. Dus je gaat praten. Je gaat leren wat een mooi handje, lelijk handje is, wat oom en tante is, met welke vreemde mensen je niet mee mag gaan, bij welk licht je wel en niet mag oversteken, wat je wel en wat je niet mag eten, en ga maar door. En of je nu vrij bent of niet, dat maakt daarbij weinig uit. Maar door die rituelen wordt een deel van je persoonlijke kwaliteiten en eigenschappen uitgeschakeld of onder druk gezet. In de eerste levensjaren wordt bijvoorbeeld heel vaak een herinnering aan vorige bestaanstoestanden onderdrukt omdat men niet wil dat de kinderen fantaseren. Of de fantasieën niet ernstig wil nemen.

Op die manier krijg je dus als vanzelf een conflict tussen het ik en de maatschappij. En nu kun je maar één ding doen, wanneer je dat conflict ervaart, heb je het gevoel het zelf niet aan te kunnen. Dan moet je ofwel een autoriteit vinden die die verantwoordelijkheden voor jou draagt, en dat kan evengoed God zijn, als een politieke leider, of de baas in het bedrijf, de schoolmeester zelfs soms, of de schooljuffrouw. En wanneer je die gevonden hebt, dan kun je daardoor je eigen gevoelens van onvolledigheid voor een deel verliezen. Dan ben je makkelijker communicatief, je bent beter aanspreekbaar voor de rest van de wereld en er ontstaan geen conflicten.

Maar stel nu dat je een beeld van jezelf ontwikkelt en die wereld wil daar niet aan beantwoorden, en je kunt ook niemand vinden die die aansprakelijkheden van je afneemt, dan wijzen die voor jezelf aanvaardbaar is. Dan kom je toch automatisch tot een steeds moeilijker contact met die wereld. En dan kun je toch niet aannemen dat het aan die wereld ligt? Want als je dat gaat denken, nou ja, dan word je praktisch monomaan, megalomaan, en dergelijke en kun je eigenlijk met die wereld helemaal niet meer communiceren, tenzij vanuit een bevelspositie die je maar zelden weet te verwerven. In het andere geval echter voel je je uitgestoten uit de gemeenschap. Omdat je dat wat je bent, wat je voelt te kunnen, niet in die gemeenschap kunt inbrengen op een door die gemeenschap aanvaarde wijze. En daar heeft u dan de oorzaak van het minderwaardigheidsgevoel.

In bepaalde gevallen probeert u te beantwoorden aan die maatschappij en u gaat daarbij verder dan u eigenlijk op grond van uw innerlijk besef van uzelf kunt gaan. U krijgt dus perioden van machteloosheid door te maken. In die perioden van machteloosheid moet u naar buiten echter de schijn van macht hanteren. Het resultaat is dat een werkelijkheidsvervreemding ontstaat die ofwel wordt uitgeleefd in een wat vreemde neiging tot beheersen van anderen. Dan wel, wat even vaak voorkomt, voert tot een absolute afsluiting van de gemeenschap, het zoeken naar een vervangend begrip van veiligheid, van toebehoren, van zekerheid, en het resultaat is duidelijk, dan leef je verder in een conflictsituatie. En uit die conflictsituatie kun je alleen komen wanneer je begrijpt wat je zelf bent, wat je zelf kunt, en je dan afvraagt hoe je met deze mogelijkheden in de wereld als het ware nuttig, dat wil zeggen voor anderen erkend kunt functioneren. Bereik je dit, dan valt de minderwaardigheid weer weg. En dan krijgen we als vanzelf ook een verdwijnen van een grote reeks van al die manieën en die complexen waar mensen gemeenlijk mee behept zijn.

Mag ik hier dan bij opmerken tussen twee haakjes dat een psychisch gezonde mens volgens een vaste norm gemeten, eigenlijk nooit bestaat. Het is dus een denkbeeldige mens. Elke mens wijkt aan de ene of de andere zijde af van het gestelde ideaal. En de moeilijkheid is, dat elke mens toch probeert zich aan dit niet-bestaande en niet eens mogelijke ideaal aan te passen, en daardoor zijn eigen mogelijkheden onvoldoende ontwikkelt.

Is dit voldoende?

DE KRACHT DIE IN ONS IS

Nou dan hebben we ons nogal beziggehouden met allerhande materiële zaken. Vindt u het erg als ik afsluitend de zaal dan nog een paar dingen van, zullen we zeggen meer geestelijke inhoud of mystieke inhoud u mocht het zelf bepalen, ga zeggen.

Kijk eens. U weet dat allemaal waarschijnlijk wel, diep in uzelf heb je dromen. Of dat nu dromen zijn van uittredingen naar andere werelden, of alleen maar angstdromen van tekortschieten, doet minder ter zake. In u speelt een bewustzijn dat alleen als een droom zo nu en dan herinnerd naar buiten komt. U bent zélf een hele wereld. Een wereld met daarin allerhande verschillende conflicten, mogelijkheden en situaties. Door u bewuster te worden van dit feit, kunt u misschien langzamer maar zeker iets meer van uw eigen innerlijk, naar het dagbewustzijn overbrengen. Maar zelfs wanneer dit niet het geval is, dan is er nog de kwestie van harmonie. Nou ja, harmonie, dat is een woord nietwaar, dat tegenwoordig eerder gebruikt wordt achter majorettes aan, harmonie, of harmoniemodellen. Daar spreekt men ook nog wel van, dan komt er ruzie over de vraag of een harmoniemodel nog wel of niet een harmoniemodel is, dus, zou ik moeten vergeten. Maar ik bedoel gewoon dus, een zekere eenheid. Wanneer je die eenheid bereikt, is het niet belangrijk hoe je dat doet. Als je die eenheid nu bereikt vanuit een geloof. Vanuit een roes. Zodra je die eenheid beleeft, sta je, zoals dat heet, open.

Open staan betekent helemaal niet dat dan de hele kosmos ineens in jou kan gaan spreken. Het betekent dat alle factoren die in jou bestaan kunnen gaan reageren op alle krachten die er buiten

je zijn. Dat betreft ook je levenskracht. U neemt onder meer door lucht, aardpotentiaal, statische ladingen op. Die zijn voor u belangrijk. U neemt bepaalde krachten op uit de atmosfeer, die krachten die werken weer in levensstromingen die door uw lichaam gaan. U neemt zuurstof op, maar met die zuurstof ook weer een bepaalde hoeveelheid geladenheid, die lading zet u ook weer af, eigenlijk naar voornamelijk de longen en de borstkas. Belangrijk voor uw leven. Belangrijk zelfs voor het welzijn van uw aura. Al die dingen, die ontstaan niet in de eerste plaats door een bewuste poging. Begrijp dat wel. Het is niet, ik wil die kracht hebben en ik zal die kracht hebben. Het is gewoon, ik vergeet de grens tussen mij en die kracht. Ik beleef het andere zo intens dat er geen scheidslijn bestaat tussen de voorstelling en mijzelf, en al wat die voorstelling representeert voor mij is dan een waarde waarmee ik in harmonie ben.

Op die manier wordt het misschien ook begrijpelijker waarom mystici zich bezighouden met voorstellingen en ideeën die onredelijk zijn. Waarom mensen in hun diepste dromen bezig zijn met zaken waarvan ze zelf de onmogelijkheid zelfs erkennen. Waarom mensen in hun dromen de tekorten van de alledag compenseren. Laat mij nu proberen om daar, toch enigszins redelijk, iets aan vast te knopen.

U hebt primair een levenskracht. Kosmische kracht, maar dan zonder vorm. Alleen geïsoleerd van de rest wel door een eigen veldwerking of beweging. Daarin ontstaan de verschillende voertuigen, die zich naar buiten toe dan weer kunnen bekleden met de energieën die ze aantreffen. Daaromheen krijgen we voertuigen die al vorm hebben, die niet alleen een responsmogelijkheid zijn, absorptiemogelijkheid, maar die vorm hebben, die vaste grenzen kennen. Die het ik zien in een vaste verhouding tot de kosmos. En daaromheen dan, zit uw lichaam. Dat lichaam. Dit is zichzelf natuurlijk belangrijk. Want het is voor u nu het ik. Het is uw mogelijkheid tot leven. Wanneer u sterft wordt dat anders. Dan neemt een ander voertuig deze functie over, één van die andere vormen. Maar de kracht die werkt in de kern, die is daardoor in alle voertuigen aanwezig. Wanneer ik Chinese doosjes neem, 20 in elkaar, en ik leg in het middelste een stukje stralende stof, uranium bijvoorbeeld of stralend strontium of wat dan ook. Dan zal die uitstraling het geheel doortrekken.

De kracht die ik ben is zodanig, dat al wat ik ben daarvan doortrokken wordt, maar wel gradueel steeds minder naarmate ik naar de buitenkant kom. Vallen nu de grenzen weg van besef, dan komt er een ogenblik dat als het ware sluizen opengaan in alle voertuigen. De kracht van de kern van je wezen dringt door tot het geheel. Dit is niet te beseffen, het kan zelfs niet beleefd worden en zou je er iets van willen constateren en omschrijven dan zijn alleen wat associatieve begrippen daarvoor aansprakelijk. Maar die kracht is er, in u, mij, in de stenen, in het hout, in de leiding, in het licht, overal is die kracht. Wanneer je beseft, ik ben die kracht. Dan kun je je daarmee opladen, nietwaar? Dat is niet redelijk. Maar het is wel verrekke gemakkelijk. De kans vinden om even juist te reageren, iets beter de lichamelijke gezondheid te herstellen. De mogelijkheid iets juist aan te voelen wat anderen zijn en denken. Dat ligt binnen uw bereik.

Ik kan wel praten over onze sferen en onze wereld en u een mooi beeld geven van alles wat er misschien wel zou kunnen bestaan. Maar dat zijn zaken die niet zeer zinvol zijn, wanneer u ze zelf niet kunt beleven, zelf niet kunt betreden. U kunt die kracht opnemen. U kunt die kracht opwekken in uzelf. U kunt er zich bewust van zijn. En dan mag de redelijk denkende mens zeggen dat het suggestie is. Maar als suggestie nu geneest, als suggestie je gelukkiger en sterker maakt, wanneer die suggestie dan die grenzen doet wegvallen waardoor je je eindelijk deel voelt van een wereld en gaat beseffen dat er nog meer is dan alleen materie, is die suggestie dan daarmee niet meer waard dan alle bewijzen die je niet verder brengen?

U hebt die kracht. Stel u er gewoon voor open. Doe het nou maar even, we hebben nog alle moeite door, we zijn nou toch bezig. Stel u gewoon open voor die kracht. En zeg tegen uzelf: "het geeft niet wie of wat ik ben, hoe ik ben. Ik ben deel van die kracht. Die kracht werkt op mij in. Ik laat de kracht in mijn diepste innerlijk en de kracht buiten mij samenvloeien tot één geheel." Probeer het eens een keer. Laat jezelf een keer los. Dat ben je goedkoper uit dan een sauna en meer energie gekregen. Begrijpt u wat ik bedoel?

Het is zo gemakkelijk om allerhande zaken te bespreken die ver weg liggen. Over het wezen van de sterren. Over de krachten van het zonnestelsel. Over de kevers die van ver, ver, lichtjaren ver, achter de sterren eens misschien ook hier deze wereld zullen bereiken. Het is allemaal mooi. Het is mogelijk. Het kan waar zijn. Maar het is niet veel belangrijker dat je leeft? Is het niet veel belangrijker dat je een beetje meester wordt, zelfs van de tijd? Dat je je kunt ontspannen, en in die ontspanning zo snel reageren als een computer wanneer het nodig is? Zonder inspanning en verveling, zonder signalen verder te zoeken naar iets te doen? Is dat niet belangrijker?

Is het niet belangrijker dat je innerlijk vrede vindt? Dat je je medemensen een beetje geluk en vrede kunt geven? De kracht is er. Ik heb geprobeerd zover het mij mogelijk is ze nog een beetje extra in beroering te brengen. Wanneer u het christelijk wilt zeggen: de Christus is hier in ons midden. En wanneer wij ons openstellen voor de Liefde zonder voorbehoud, de Liefde die niet denkt aan zichzelf, dan is die kracht deel van ons wezen. Dan moet ik het anders zeggen: de kracht van Brahman zelf, de eeuwige achter de schaduwen van Brahma, is hier. Doortrilt elk wezen, want uit die kracht alleen bestaat alles. En wanneer je openstaat daarvoor, is hier Brahman in zijn volle kracht in u geopenbaard. De termen waarmee je het zegt, die doen er niet toe. Woorden zijn alleen maar een povere benadering van een onzegbare werkelijkheid in zo'n geval. Maar ik zeg u, wanneer u de proef neemt. Wanneer u oplet wat er nú even gebeurd is zelfs. Dan zult u ontdekken, die kracht is er. Die kracht is aanwezig. Dit contact bestaat. Dit contact is sterker dan alle dingen die ik tot nu toe zo gewichtig vond. Want door deze kracht ben ik in staat om alles in mijzelf ten goede te keren. Niet voor mijzelf, maar in een harmonie, in een wederkerig aanvaard zijn, met alles wat ik maar beseffen kan.

En dat vrienden is veel belangrijker dan de sterren. Dat is vaak veel belangrijker voor de mens dan de juiste omschrijving van zijn psychische toestand. Dit telt veel meer voor de mens dan de wetenschap dat zijn wereld op is gebouwd uit rituelen en illusies, die de werkelijkheid waarin hij bestaat voor een groot gedeelte eerder verhullen dan kenbaar maken. Vanuit uzelf. Vanuit de wereld, kan de kracht tot u komen. Maar u kunt die kracht niet alleen voor uzelf bezitten. Want die kracht is overal.

Leven in en met die kracht, dat is een verbondenheid aanvaarden en erkennen, waarbij je jezelf blijft en toch gelijktijdig een betrokkenheid voelt met alles wat is en al wat bestaat. Buiten alle rituelen, theologische en andere uitleggingen om, is dit bewijsbaar. Dit kan elke mens steeds weer aan zichzelf bewijzen. Zoek uw eigen bewijs. Op die manier zult u misschien leren uw innerlijke mogelijkheden en vermogens samen te voegen tot iets, tot u tot een werkelijk volwassen mens maakt. Waardoor de mensheid van een puberaal ras evolueren zal naar een innerlijke volwassenheid, waardoor die mens eindelijk werkelijk de weg naar de sterren kan gaan wanneer hij wil, maar ook vrede en geluk kan brengen aan alle mensen die deel zijn van de mensheid. Omdat alleen zó je mens kunt zijn. Dat bereiken, lijkt mij het belangrijkste. Zie het niet als een verwijt aan de anderen, ik heb uw onderwerpen gevraagd, u heeft ze gegeven. Maar het is soms nodig om er eens een keer bij te zeggen: Dit zijn alleen maar kleine vlekjes licht. Kijk omhoog en dan zie je de zon. Dan weet je waar het licht vandaan komt. Zo heb ik u gezegd, kijk bij al die verschijnselen diep in uzelf, probeer het wezen van het zijn te ervaren en u zult eindelijk weten hoe al het andere op een harmonische wijze kan worden samengevoegd.

En daar wou ik het bij laten. Dank u.

VRAGEN EN ANTWOORDEN

Goedenavond. Ja, dit tweede gedeelte is zoals gebruikelijk bestemd voor vragen. Ik zal proberen om ze zo goed mogelijk en zelfs zo vlug mogelijk te beantwoorden. Als ik het niet weet zeg ik het u wel. Persoonlijke vragen krijgt u gewoon geen antwoord, weet ik het niet ga ik ook over naar de volgende vraag, klaar.

Vraag: Gaarne het geestelijk weerbericht voor de komende maand in kleur en kunt u wat zeggen over de speciale invloed die vanaf de 19e september de aarde zal bereiken?

Antwoord: Nou ja, geestelijk weerbericht. Nou, dit is dan niet van de Bilt, dat kan natuurlijk niet. Misschien van het Koninklijk Instituut van weet ik al. Hou er rekening mee, op dit moment bevindt u zich in een toenemende witte invloed welke een korte tijd aanhoudt. Hierdoor zal felheid van conflict, maar ook duidelijkheid van zaken bevorderd worden. Hou er verder rekening mee dat daarna een nogal zware rode tendens komt, waarbij de hartstochten ver op kunnen lopen. Maar de meeste mensen verstrooid en onevenwichtig reageren. Een wat betere invloed volgt ongeveer 19 november. Dat is nogal wat verder weg dus. In die periode krijgt u namelijk te maken met een periode van goud licht die meer dan een week aanhoudt. Dat wil zeggen dus verhoogde energie en voor heel veel mensen de kans om weer hun stabiliteit te bereiken. Dan moet er rekening worden gehouden met een blauwe invloed die de mensen nogal na denklijk maakt hierna. En ongeveer, nou, even na Sinterklaas laat ik het zo zeggen, krijgt u dus een witte invloed van bijna drie weken die dus duurt zeg maar tot ongeveer de tweede kerstdag. Dan is hij uitgewerkt. En de rest van het jaar moet u dan wel heel erg uitkijken want dan ontstaat plotseling daarna een felle rood invloed en zijn vele botsingen, onredelijkheden, ruzies en dergelijke bijna onvermijdelijk. Nou, heeft u het niet alleen voor een maand gehad, u heeft hem meteen voor de hele tijd gehad.

Hebt u nog wat?

Vraag: En die invloed die de aarde zal bereiken de 19e september?

Antwoord: Nou, dat heb ik gezegd, de witte invloed, dat heb ik verteld. Ja. Maar voor de meeste mensen wel gunstig hoor. Kijk u, heel veel mensen denken, ja, dat witte licht, daar moet ik toch niks van hebben, dat is allemaal zo kaal, geen romantiek meer. Maar wanneer je eventjes dus met de werkelijkheid wordt geconfronteerd, nou ja, dan heb je toch ook wel weer het gevoel dat je een beetje beter weet wat je wel kunt, wat je niet kunt, weet u. En waar je naartoe kunt gaan en al die dingen meer. Dus het kan erg gunstig zijn. Als je maar niet denkt, nou ga ik eventjes tegen alle schenen schoppen die ik toevallig in de buurt zie. Dan krijg je zelf een klap op je kop, dat kan niet anders.

Volgende vraag.

Vraag: Is meditatie altijd heilzaam en zo nee in welke gevallen niet?

Antwoord: Nou, dat kan ik u heel eenvoudig zeggen. Meditatie is alleen heilzaam wanneer u de daarvoor noodzakelijke rust en in uzelf en rond u kunt vinden. Bent u in uzelf rustig, zo zou ik u nog niet willen aanraden om hier midden op de dam te gaan zitten mediteren. Dat zal zeer waarschijnlijk en voor u en voor anderen geen prettige gevolgen hebben. Meditatie is verder alleen dan nodig wanneer u bewust bent van datgene waarover u wilt mediteren. Wanneer u de techniek kent van de meditatie. En last but not least, wanneer u de innerlijke rust kunt opbrengen. Zonder dit namelijk heeft de meditatie geen zin, is het tijdsverspilling en zit je heel waarschijnlijk als mediterende je te ergeren over de dingen die je eigenlijk gedaan had moeten hebben en daar moet je nooit aan beginnen.

Voldoende?

Vraag: Is verlichting zoals de Boeddha die deelachtig werd voor ons gewone mensen bereikbaar en zo ja is meditatie dan de enige weg daartoe?

Antwoord: Hoeveel wegen voeren er naar Amsterdam? Hoeveel wegen denkt u niet dat er uit de oneindigheid naar dat ene punt waarheid voeren? Ontelbare. Meditatie is zeker niet de enige weg. En wat betreft verlichting van de Boeddha. Of een mens die kan halen? Ja, natuurlijk. Je kunt het halen, maar erg waarschijnlijk lijkt het me niet. Want dan moet je niet alleen maar meester zijn van jezelf, en je kunnen verheffen dus tot die toestand waarbij alle menselijkheid en menselijke begrippen opzijgaan, maar dan moet je bovendien ook nog die hele wereld kunnen overwinnen. Lees de legende van de Boeddha maar. Hij zat er in zijn eentje weet u wel onder die Bo-boom.

En hij zat er en het ging lekker goed. En wie komt er? Mara de bittere, oftewel de duivel. En die begon daar zo eens eventjes met te vertellen wat hij allemaal kon krijgen. En die Boeddha die denkt, ja je kan mij nog meer, ik blijf zitten. Maar als ze tegen u zeggen als je nou even opzij kijkt, dan krijg je honderdduizend. Ik weet niet of u dan rechtuit blijft kijken. Toen dat nog niet ging denkt Mara nou, misschien heeft die man een andere smaak, je kan niet weten. Dus die haalde zijn dochters erbij en zegt: "Meisjes op z'n mooist en op z'n minst." En hup dat paradeerde daar en die Boeddha... ja, denkt die Mara, nietwaar, waar moet ik nou beginnen? Dus wat doet hij, die haalt het hele helse leger bij elkaar. En dan gingen ze, tjoeng boem taratata, allemaal voorbij die Boeddha. En pas toen hij al die dingen kon overwinnen, die hele wereld van zich af kon zetten, toen kwam het ogenblik dat de verlichting doorbrak. En toen werd hij de Boeddha. En als u nou denkt dat u die hele wereld zo opzij kunt zetten als hij, dan bent u ook Boeddha binnenkort, nietwaar? En als u het niet denkt, moet u het proberen, want als je het leert, komt het ogenblik van de verlichting toch wel. En bovendien, onder ons gezegd en gezwezen, God is nog veelzijdiger als Philips. Hij heeft een verlichting voor elk geval.

Vraag: Kunt u wat zeggen over Ufo's?

Antwoord: Ja. Ze zijn er in soorten, vliegende schotels, vliegende koppen, vliegende sigaren, vliegende bollen, er zijn er een hele hoop. En Ufo's zijn dus voor een deel althans - niet alle waarnemingen zijn echt buitenaards - maar voertuigen die vanuit de ruimte aan komen zweven. Nou ja, en aangezien ze zich niet met u bemoeien, zou ik u de raad geven om dat wederkerig te maken.

Voldoende?

Vraag: Wat voor invloed heeft volgens u het steeds meer gebruiken van radiogolven in de atmosfeer, lichamenlijk en/of geestelijk?

Antwoord: Nou lichamenlijk, ja, het is een magnetische straling. Is een magnetisch verdringingsverschijnsel waar je mee te maken krijgt. En ik denk niet dat het op zichzelf zo erg is. Een beetje anders wordt het natuurlijk, ja, een kleurentelevisie bijvoorbeeld. Ook niet het signaal in de lucht, dat is niet zo erg. Maar de straling van het apparaat. Weet u als u op drie meter van uw kleurentelevisie zit, dat u drie keer zoveel straling ontvangt als iemand die vijfhonderd meter van een atoomcentrale woont? Reken maar even na zeg. Nou ja, niet dat het veel uitmaakt hoor want van die atoomcentrale stelt het ook niet veel. Totdat hij barst natuurlijk nietwaar. En dan krijg je barstensveel.

Vraag: En de zwart-wit televisie?

Antwoord: Zwart-wit televisie is aanmerkelijk minder. Zwart-wit televisie is, als we het vergelijken in getallen en we zeggen de waarde van de kleurentelevisie één, dan is die uitstraling op vijfhonderd meter ongeveer van een atoomcentrale ongeveer drieëndertig honderdste. En dan is de eigen uitstraling van een zwart-wit televisie ongeveer zeventienhonderdste. Kunt u het zelf vergelijken.

Vraag: Maar is het schadelijk?

Antwoord: Nou, nee waarom? Luister als je kijkt naar de totale hoeveelheid miliröntgen die er regelmatig neerkomen. Je gaat dat over een periode bekijken. Dan kom je op een periode van, nou laat ik de periode buiten beschouwing laten, ik zou het zeggen van een jaar, maar ik moet ik zo rekenen. Heel eenvoudig wanneer we zeggen over een bepaalde periode is de totale straling ongeveer drieënhalf honderd. Dat is iets aan de zuinige kant geschat. Dan komt er van die drieënhalf honderd, komt ongeveer tweehonderd op natuurlijke oorzaken. Een honderdvijftig op menselijke oorzaken. En van die honderdvijftig is er dan één voor uw kleurentelevisie. Dus valt nog wel mee hoor. Niet bang worden.

Voldoende?

Vraag: Wat moeten we met kernwapens en worden ze afgeschaft?

Antwoord: Nou, ik geloof niet dat je kernwapens af moet schaffen. Als je nou alle generaals afschaft en alle generale staven, dan heb je die kernwapens vanzelf niet meer nodig, kun je het materiaal eventueel nog altijd nuttig gebruiken als je later de ruimte in wil. Met andere woorden, de wapens op zichzelf zijn het gevaar niet, het is de mentaliteit van de mens. Als je een mens een stok geeft, dan loopt hij er een tijdje mee te spelen zo en dan gaat hij zoeken wie hij ermee kan slaan. Geef hem een atoombom, dan is hij een hele tijd erg trots, blij, wij hebben het, wij kunnen het, en op een gegeven ogenblik zegt hij: maar waar kan ik dat ding nou eindelijk eens laten ploffen? Zo gaat dat.

Vraag: Kunt u iets vertellen over anticonceptie in de oudheid. Is er een betere vorm voor ons kenbaar te maken?

Antwoord: De meest eenvoudige was nou gewoon uitkijken. Maar in de oudheid hadden ze daar geen behoefte aan, want toen waren er nog niet te veel mensen. En voor de rest was het vaak een soort loterij, is het nu nog bij sommige negerstammen bijvoorbeeld. Er zijn een hele hoop negerstammen, daar zitten ze te wachten op mannelijke kinderen. Feministen even stil blijven ja, alsjeblijft. Het is daar nu eenmaal zo. En als er een dochter komt, dan zeggen ze nou ja god, mocht ermee, als ze doodgaat is het niet erg en als ze leeft zal ik het later wel goed verkopen. Zo gaat dat. Maar daar zeggen ze, ja dus jongens we hebben een kans, dus dan zeggen ze voor die en dan werk. Daarom hebben ze soms een hele harem. En die mensen die zijn gewoon ingeschakeld in de groeiende economie als het ware. Steeds meer produceren. En ja, of ze in de oudheid betere methoden hadden. Zover mij bekend niet. De enige methode die wel eens gebruikt is maar die werd alleen in bepaalde tempels gebruikt, was een zuiver psychische. Want wanneer de vrouw in een bepaalde situatie is, bepaalde toestand dus, dan maakt ze het bijna onmogelijk dat er een penetratie van de eikel plaatsvindt. Maar als je dat allemaal moet gaan leren lieve mensen, tegen de tijd dat je het helemaal geleerd hebt, het is zo anders dan jullie leven. Dan ben je zo oud dat je het niet meer nodig hebt, dus...

Vraag: Uit hoeveel leden bestaat de ODV ongezien?

Antwoord: Ongezien kan ik ze niet tellen natuurlijk, maar laten we een schatting maken. De ODV is op het ogenblik een groep van, alles bij elkaar, entiteiten ongeveer honderd-twintigduizend. En als we ook de anders benoemde groepen in andere landen erbij betrekken dan denk ik dat we zo ongeveer een zeventuizend leden in de stof hebben. Weet u dat ook weer.

Vraag: Hoe geneest men van kanker?

Antwoord: Ja, hoe geneest men daarvan? In de eerste plaats, dacht ik, door te zorgen dat het vroegtijdig herkend wordt, dus punt één. Punt twee, door een aangepast dieet. Punt drie, door het gebruik van behoorlijke hoge doses vitamine C, meermalen per dag, zodanig dat een voortdurende verzadiging van het lichaam met vitamine C bereikt wordt, ongeacht de natuurlijke afvoer van overschotten. En dan krijg je ten laatste erbij, dan is er ook nog de mogelijkheid om daar geestelijke krachten op te richten. Geestelijke krachten echter kunnen kankercellen niet verdrijven. Je kunt ze niet wegnemen. Maar ze kunnen wel het lichaam die energie geven waardoor de gezwollen tot inkapseling komen. Zijn er dan niet veel uitzaaiingen, dan kan door die inkapseling de ziekte tot stilstand komen. En dan zal na ongeveer een jaar of zeven dit geïsoleerde weefsel dus door het lichaam geresorbeerd worden, opnieuw opgenomen worden en dan valt de kanker weg.

Vraag: Is het zo dat de Tibetaanse geneeskunst een speciale methode heeft tot het tegengaan van kanker bestrijden?

Antwoord: Er zijn wel Tibetaanse methoden die men onder meer tegen kanker gebruikt. Maar deze berusten dus op het gebruik van geestelijke krachten. En de resultaten die ermee bereikt worden zijn inderdaad de door mij genoemde inkapseling.

Vraag: Wat zegt u van een tekort aan zuurstof in de cellen.

Antwoord: Zuurstof hoort inderdaad bij een gezonde leefwijze. Maar overmatige zuurstof betekent gelijktijdig weer een zodanige belasting van het organisme, dat juist daardoor zwakke plekken weer kwetsbaar worden. En een van de oorzaken voor kanker, er zijn er meer, is een

virus dat zich in het lichaam bevindt en heel vaak ook nog erfelijk overgedragen wordt. En wanneer je dan één geval hebt en je neemt te veel zuurstof, heb je kans dat je een tweede erbij krijgt. Dus daar moet je wel voorzichtig mee zijn, ja?

Vraag: En de zuurstofinductie op celniveau, wat u zegt? (Moeilijk te verstaan)

Antwoord: Ja luister en dan moeten we alle technieken nagaan. Dan kan ik zeggen bij bepaalde gevallen ja, bij de meeste gevallen nee. Dus waar blijven we dan? Ik heb algemene normen gegeven. Volgende.

Vraag: Hoe ontstaat de onafhankelijke directe stem en in hoeverre is die afhankelijk van het spraakcentrum van het medium?

Antwoord: Ja, kijk, als het een buikspreker is, dan is het natuurlijk wel afhankelijk van het spraakcentrum van het medium. Maar wanneer we te maken hebben met authentieke directe stem, dan hebben we in wezen te maken met een projectie en daarbij wordt van het medium over het algemeen een zeker fluïdum genomen. Men noemt het weleens ectoplasma, ach gewoon, dat is ook maar een kunstnaam. Maar goed, hierdoor ontstaat de mogelijkheid een verdichting tot stand te brengen, de zogenaamde astrale verdichting, waarbij men een vlies vormt dat bijna gasvormig is en dat kan fluctueren. Hiermee wordt dan een kunstmatige vibrator geschapen, een vlies dus als het ware dat kan bewegen en daardoor een luchtverplaatsing veroorzaken. Er is dus geen spraakvorming nodig in de zin van menselijke spraakvorming, maar eerder op de wijze waarop u dat bijvoorbeeld ziet bij een luidspreker. En dan ten laatste de herinnering van woorden kan uit alle aanwezigen worden afgelezen, wanneer de entiteit zelf daar niet voldoende kennis meer van heeft. In de meeste gevallen echter zal gebruik worden gemaakt van zijn eigen woordherinnering die dan wordt omgezet in klanken.

Vraag: Wanneer sneuvelt het kabinet Van Agt?

Antwoord: Old soldiers never die, they just fade away and they are fading now. Voor degenen die het niet verstaan, het blijft nog wel even doorsukkelen. Maar het wordt steeds minder, het kabinet Van Agt. Hij heeft steeds minder een kabinet.

Vraag: Zal president Carter besluiten de neutronenbom te produceren en zal zijn besluit onheil brengen aan de mensheid?

Antwoord: Dat is een vraag die pas aan de orde komt in het jaar 1980. Voor die tijd niet. Wel is alles voorbereid, zodat wanneer het besluit valt om de neutronenbom reëel te produceren de productie in feite een samenvoeging is van bestaande onderdelen. En de bom dus in ongeveer drie weken, als ze rustig aan doen, gebruiksklaar is. Dit geval zal volgens mij niet voor 1980 optreden. En de vraag is dan of het president Carter is die het besluit zal nemen.

Vraag: Heeft Paul Kammerer fraude gepleegd bij zijn experimenten voor het bewijs van de erfelijkheid van verworven eigenschappen?

Antwoord: Als ik hem zie zal ik het hem een keer vragen. Volgende.

Vraag: Waarom beantwoordt u geen persoonlijke vragen?

Antwoord: Om de doodeenvoudige reden dat we zo al vragen genoeg krijgen. Met persoonlijke vragen kom je nog veel verder in de moeilijkheden.

Vraag: Gegeven: Eén, aan uw zijde bestaat niet zoiets als papier. Twee, uw tijdsimpresie is anders dan de onze. Hoe slaagt u er in uw afspraken tijdig na te komen? Zomertijd, wintertijd?

Antwoord: Heel eenvoudig door niet te letten op de tijd, maar te letten op een bepaalde situatie die ontstaat. Als het ware een signaal van bereidheid van ons medium, ondersteund door de verwachting van aanwezigen.

Vraag: Jacob Bronowski heeft gisteravond zijn tv-serie The Ascent of Man afgesloten. Gaarne uw reactie op zijn persoonlijke visie over de wordingsgeschiedenis van de mens.

Antwoord: Ik heb het niet gezien. Maar als u mij vraagt of zijn these beter is dan die van een ander, dan kan ik u alleen zeer algemeen zeggen naar hetgeen ik er dan zo hier en daar van aflees, dat hij in ieder geval een benadering heeft die minder orthodox is dan de meeste en daardoor ongetwijfeld meer mogelijkheden bezit om de werkelijkheid te benaderen dan de meeste. Nou, dat is alles wat ik ervan af kan lezen en dat weet u. En dat lees ik van u af en dat geef ik u nou als antwoord terug. Lekker. Krijgt u uw trekken eens een keer thuis.

Vraag: Aan welke eisen moet een medium over het algemeen voldoen?

Antwoord: Ja, over het algemeen, een medium moet dus niet krampachtig zijn, een mate van onverschilligheid is noodzakelijk. Aan de andere kant mag hetgeen al te evenwichtige persoonlijkheid zijn. Evenwichtige persoonlijkheden kun je moeilijk beïnvloeden. Ten laatste, het medium moet een uitstraling hebben die voor de entiteiten die ermee werken voldoende harmonisch is. En hij moet daarnaast, of zij moet daarnaast in staat zijn om dus voldoende tot de normale wereld terug te keren, omdat anders men een voortdurend contact, dat men nastreeft eigenlijk, de zenuwkracht zeer snel uitgeput is, wat zowel de mogelijkheid tot uiting benadeelt als de lichamelijke gezondheid van het medium.

Vraag: Een mens die zijn aardse leven of levens zo vruchtbaar heeft doorgebracht dat hij rijp is voor de overgang en dus niet meer reïncarneert op aarde, wordt op het einde van zijn leven dement. Wat maakt die overgang in...?

Antwoord: Net zoals anders. Alleen, lichamen is er misschien minder mogelijkheid om dat duidelijk te maken. Mag ik u een tegenvraag stellen? U zit in een auto. Op een gegeven ogenblik hinkt hij op drie poten. Die viercilinder hij loopt er nog maar op drie. Even later een daverende knal en daar staat u. Is de chauffeur nou op het ogenblik niet meer in staat om verder te lopen of wel? Dementie is een verval, in feite, van de gebruiks- en combinatiecapaciteit van hersenen en zenuwstelsel. Als zodanig, eigenschappen van het voertuig. Dat wil zeggen dat de werkelijke persoonlijkheid niet wordt aangetast, maar wel de persoonlijkheidsuiting. En de mogelijkheid tot uiting in de materie onderdanig wordt gemaakt aan bijvoorbeeld de aanwezige herinneringsfragmenten en de aanwezige reactiefragmenten. Maar dat is het enige.

Voldoende?

Vraag: Is er gevaar bij het oproepen van geesten?

Antwoord: Ja. Dat ligt er maar aan. Mag ik u een tegenvraag stellen? Is er gevaar bij het oproepen van de politie? Een sterke macht? Ligt maar aan de situatie waarin u verkeert, nou met geesten precies hetzelfde. Als u dus de verkeerde te pakken krijgt, dan krijg je een pak op je donder. En als je de goeie te pakken krijgt, onder de goeie situatie, dan word je geholpen. En zo is het altijd.

Vraag: Hoe kun je dat weten?

Antwoord: Dat kun je weten door je eigen instelling. Wanneer u zichzelf richt op alles wat licht en wat goed is, dan zal iedereen die van duisternis houdt, zeggen "god, daar brandt een lampje, niks voor mij", die gaat verder. En degenen die voor het licht zijn, die zeggen "hé, daar is al licht, daar kunnen we op reageren, dat licht kunnen we sterker maken". Dus dat is eenvoudig. Maar als u bezig bent om een geest aan te roepen, in de hoop bijvoorbeeld contact te krijgen met een dierbare overgegane, want u weet niet waar die z'n testament gelaten heeft of zoiets, dan bestaat de kans dat je dus met een ander te maken krijgt, die komedie speelt, maar die ondertussen aardig in moeilijkheden brengt.

Voldoende duidelijk?

Vraag: Hoe moeten wij ons de ruimte of dimensie voorstellen waar de geesten zich bevinden? En zullen de geesten zich altijd in hun geestenrijk bevinden?

Antwoord: Het geestenrijk is in feite geen geestenrijk. Maar wanneer u zich voor kunt stellen dat er een ogenblik komt, waarin je werkelijk bestaan in feite alleen nog maar kracht is. Zoiets als een magnetisch veld, maar zonder magneet erin.

Waarbij het levensproces zich ongeveer gedraagt als een elektrische stroom, die fluctuaties oproept in dat magnetisch veld. Dan hebt u iets begrepen van de dimensie waarin wij leven. Ook wanneer wij denkbeelden projecteren vanuit onszelf. En zeggen: "we leven in een wereld met boompjes, beestjes, huisjes, meertjes, tempeltjes, alles wat je hebben wil". Maar dat is dan een voorstelling en dat verandert de gedachte, dan verandert de voorstelling. Dus we leven gewoon in een wereld van kracht, zeg maar. En als je dat een beetje technisch zou willen weergeven, dan zou ik zeggen: de wereld van de geest bestaat niet ergens anders, maar bestaat in feite in de intra-atomaire ruimte. Dan zit je dichtst bij de werkelijkheid, ofschoon niet helemaal waar is.

Vraag: Helpt wij u met onze gedachten tijdens deze seance onder andere in de vorm van inspiratie? En zo ja, heeft u ook hinder van negatief denken?

Antwoord: Helpen doet u me soms wel. Soms geeft u me het juiste woord of soms maakt u duidelijk waar ik onduidelijk ben. En dat is iets wat altijd onduidelijk blijft, tenzij een ander duidelijk zegt dat je onduidelijk bent. Dus daarmee helpt u me inderdaad. Is iemand negatief, ja, nou dat interesseert me eigenlijk niet veel, want daar let ik gewoon niet op. Het enige wat wel kan gebeuren, u scheidt tezamen een sfeer. Die sfeer die kan voor het medium dus gunstig zijn, dan zal het medium weinig kracht verliezen. Het kan zijn dat die erg ongunstig is en dan krijg je hetzelfde wat je krijgt wanneer je met een boot over ruw water gaat. Dan wordt er nogal wat gebonkt en daar word je moe van.

Duidelijk?

Vraag: Is het mogelijk dat een ziel eeuwenlang in het duister moet blijven voordat hij in het licht komt, terwijl de kringloop van zijn leven al volbracht is en hij niet meer naar de aarde terug hoeft? Zo'n geval wordt geschreven in een boek van Jozef Rulof

Antwoord: Ja, nou moet u eens luisteren. Duister is een kwestie die je niet kunt binden aan kringloop zonder meer. Het leven kun je nog als een kringloop, of beter als een spiraal gang, beschouwen. Maar duister is gewoon een instelling. Het is een ontkenning. Iemand die de werkelijkheid niet wil zien. Die leeft in feite in het duister. Bij u zeggen ze dan zo iemand is krankzinnig. Bij ons is echter die krankzinnigheid dan een afsluiten van alle wereldindrukken. En omdat elke indruk die met een ander gedeeld wordt, en die dus enige substantie krijgt in het geestelijk bestaan, meteen geladen is met die werkelijkheid, zal je dus elke zaak moeten afwijzen, elke voorstelling en elk contact. Het duister is dus in feite isolement. En dit isolement kies je zelf. Want als je bereid bent de werkelijkheid omtrent jezelf en in jezelf te aanvaarden, nou dan kom je ook vanzelf weer in het licht.

Vraag: Hoe definieert u emotionele groei?

Antwoord: Het vermogen om je eigen gevoelens te herkennen zoals ze zijn, en de oorzaak daarvan te beseffen. Zo komende tot een redelijke beheersbaarheid van je eigen emotionaliteit, zonder haar te verdringen, maar haar erkennende, op de juiste wijze te gebruiken, om volgens je eigen inhouden van bewustzijn en emotie een zojuist mogelijk resultaat te bereiken.

Voldoende?

Vraag: Hoe gaat het met Mathilde Willink en wat doet ze nu?

Antwoord: Moeilijke vraag. Laat ik het zo zeggen: ze is bezig aan zelfbeschouwing en we hopen dat die een nuttig resultaat op zal leveren.

Vraag: Heel soms doen uw collega's zelfingenomen of lollig. Kan het zijn dat dit gedrag rolbehoefte bevredigt, die niet van uw collega's zijn, maar van het medium? Komt het soms voor dat er tijdens de seance emotionaliteit tot uiting komt, die aan het medium behoort, terwijl u dan alleen de spirituele elementen invoegt?

Antwoord: Nou in feite is het zo dat we reageren op het geheel van het gezelschap. En in vele gevallen kun je een gezelschap met een paar grappen makkelijker wakker krijgen dan met een preek, dat weet u ook wel. Soms is emotionaliteit bewust opgewekt, of bewust teruggekaatst, van belang, omdat daardoor een zekere intensiteit ontstaat, die een uitwisseling van werkelijke

denkbeelden vergemakkelijkt. En daar maken we dan gebruik van. Die emotionaliteit kan in sommige gevallen het lichaam van het medium beïnvloeden, maar over het algemeen houden we dat heel aardig binnen de perken.

Vraag: Is er groei mogelijk in pure harmonie, zonder conflictueuze spanning tot de omgeving?

Antwoord: Ja. Er is groei mogelijk in pure harmonie, zonder conflict met de omgeving. Omdat de tegenstelling tot de omgeving, als een facet van de groei, wordt aanvaard, en dus niet meer wordt gezien als een noodzaak om het ik tegenover de omgeving te handhaven, maar slechts wordt beschouwd als een verdere belichting van het ik, in zijn eigen harmonische ontwikkeling.

Vraag: Als wij tapes van u afdraaien, merkt u dat dan?

Antwoord: Gelukkig niet. Er zijn er nogal wat in omloop.

Vraag: Wat is K4 en waar komt het vandaan?

Antwoord: Ja, daar kun je nou heel wat verschillende dingen over zeggen. Want K4 is zelfs een soort wiet. Dus wat dat betreft kun je heel wat vertellen. Ik weet niet wat u bedoelt op dit moment. Ik kan dus geen bevredigend antwoord geven.

Vraag: Hoe werkt een zonnezeil?

Antwoord: Een zonnezeil werkt in feite op lichtdruk. Dat wil zeggen, wanneer een oppervlak groot genoeg is, dat het voldoende licht ontvangt, zal dit licht een mate van druk uitoefenen, zodat het gestuwd wordt in de richting die afgaat van de bron van het licht. Door echter op een bepaalde manier te manoeuvreren, is het mogelijk bij een, in wezen verminderde lichtdruk ten aanzien van de totale mogelijkheid van het zeil, te laveren, zodat men zich in zijdelingse richting en zelfs tegen de lichtdruk in kan bewegen, mits men zorgt dat de lichtdruk op zichzelf een stuwende factor blijft ten aanzien van het zeil.

Vraag: Is het een samenloop van omstandigheden dat alleen niet-ingeënte mensen polio krijgen?

Antwoord: Nou, ik zou zeggen dat het geen samenloop van omstandigheden zonder meer is. Het is namelijk duidelijk dat iemand die minder weerstandslichamen in zichzelf bezit, gemakkelijker bij een gevaar van infectie tot slachtoffer wordt. En dat is hier ook gebeurd.

Vraag: Geschiedenis van de dichtstbijzijnde beschaving in de ruimte in een notendop.

Antwoord: Wij zijn, wij zijn wat. Wij kunnen wat, die anderen kunnen niets, wij kunnen meer. Bang, boem, pam, planeet weg.

Vraag: Welke rassen bezoeken de aarde regelmatig en waar komen ze vandaan en hoe zien ze eruit, met welke middelen komen ze hier?

Antwoord: Zie antwoorden op vorige vragen in vorige bijeenkomsten.

Vraag: Iets over de geschiedenis van de nabije toekomst, van nu tot 2000 en ook nog de verdere toekomst, van 2000 tot 3000.

Antwoord: Daar heb ik geen tijd voor. Grootste mogelijkheid tot oorlog bestaat op het ogenblik in de jaren 1981 tot 1984. De kans dat een wereldoorlog ontstaat is dan ongeveer 50%. Maar dat er conflicten zullen ontstaan in die tijd, die op aarde van groot belang zijn, heeft een waarschijnlijkheid van bijna 80%. Dit is dus de meest belangrijke factor. De economie kan zich niet herstellen, zolang men voort blijft gaan op de wijze waarop men dit nu doet. Anders gezegd, men zal dus het economisch stelsel moeten veranderen, om de impassen waarin men economisch nu verkeert te kunnen overwinnen. Nou, en dan kunnen we zeggen, dat zal zeer waarschijnlijk het geval zijn in 1990. Ongeveer. Als je zegt het jaar 2000, dan zeg je nou, in die tijd zit de mens in de spanning, of hij de veranderingen die maatschappelijk en economisch zijn ontstaan en ook in het denken, kan verwerken. Is dat niet het geval, dan komt kort na het jaar 2000 een zeer vernietigende oorlog en een terugval tot betrekkelijk primitieve status van de overblijvende mensen.

Waarschijnlijkheid hiervoor 45%. En wanneer dus die 55% door zou gaan, dan krijgen we dus een zeer snelle ontwikkeling die gepaard gaat met het ontstaan van zeer grote continentale eenheden. Waarbij deze eenheden in zichzelf besloten economische gehelen zijn, maar gelijktijdig tot een vrije uitwisseling komen van product en personen met de andere besloten eenheden. Ook wanneer elke eenheid zijn eigen systemen blijft handhaven, aangepast aan de geaardheid en ontwikkelingsmogelijkheid die daar ter plaatse reeds bestond.

Vraag: Sjastar, de planeet tussen Mars en Jupiter.

Antwoord: Geen commentaar.

Vraag: Oorzaken van de twee ondergangen van Atlantis, onder andere de geofysische.

Antwoord: Eerste oorzaak: oorlog, bombardementen. Tweede oorzaak: oorlog, en een poging om gebruik te maken van vulkanische en magnetische krachten, wat echter op een verkeerde wijze is uitgelopen en een zodanige verstoring van de aardkorst tot gevolg had, dat het centrale deel van Atlantis inderdaad verzonken is.

Vraag: Carranza doet alle moeite om erachter te komen wie zijn kidnappers waren. Natuurlijk weet u wel wie dat zijn. Is het dan niet juist dat deze namen bekend worden gemaakt en ook die van de huidige en toekomstige misdadigers? Misschien zou dit een rem zijn voor aanstaande kidnappers.

Antwoord: Ik zie niet in waarom. In de eerste plaats, Carranza heeft betaald, de zaak is afgelopen. Hij moet het zelf verwerken. Moet hij op zijn eigen manier doen. In de tweede plaats, wanneer wij de misdadigers allemaal aan gaan geven, weet u wat er dan ontstaat? Een enorme angst voor elk medium, voor elk geestelijk werk. Dan krijgen we nog veel minder kans om wat goeds te doen dan nu. De mens is nu eenmaal zo gebouwd, dat hij altijd mensen heeft die een andere visie hebben op de waarden van de gemeenschap dan de meerderheid, en die dus dientengevolge misdadiger zijn. Behalve wanneer ze leiders van die gemeenschap worden, want dan mag het.

Vraag: Heeft de aardbeving in Perzië iets te maken met de onrusten die daar zijn geweest? En zo ja, hoe zit dat?

Antwoord: Nou, het zit fout. Maar ja, er is een zekere samenhang. Er is namelijk een enorme geestelijke strijd, en dit betekent dat er enorm veel gebeden en concentratie wordt gewijd aan deze strijd enerzijds, en van de andere kant ook bijzonder veel concentratie ten aanzien van het probleem. Dit betekent dat er een onevenwichtigheid is. De beving heeft daardoor een deel getroffen waarin men zich bijzonder bezighield met het vernietigen, niet van de Sjah tussen aanhalingstekens, maar van het ambtelijk systeem, en daardoor de aanpassing aan de moderne tijd van dit land. U kunt dit overigens later nagaan, want daar zullen voldoende gegevens voor in de openbaarheid bereiken.

Dit waren de schriftelijke vragen. Nou. Niemand meer?

Vraag: Wat te denken van: hoe groter geest, hoe groter beest?

Antwoord: Dat is vaak waar, maar u moet niet denken dat het omgekeerde waar is. Hoe groter geest, hoe groter beest, betekent alleen maar dat op het ogenblik dat een mens in zijn bewustzijn de algemeen geldende grenzen en normen kan overschrijden en dus een grote geest is, hij zich gelijktijdig niet meer gebonden zal achten aan vele van de volgens hem niet juiste of onlogische beperkingen die de doorsnee mens zichzelf opleggen. En dus komt tot een afwijkend gedrag, hetwelk dan de veroordelende burgers er toe brengt zo iemand een beest te noemen. Maar iemand die zich als een beest gedraagt behoeft niet noodzakelijkerwijze een hoog bewustzijn te bezitten. Want in vele gevallen is de beestachtigheid niets anders dan een poging om zichzelf te handhaven tegenover een wereld die men niet meent aan te kunnen. Dus geen verachting, maar het is nijd.

Goed. Dat was ook nog een vraag.

Vraag: Brandpunt.

Antwoord: Ja, dit was Brandpunt, goedenavond inderdaad. Maar, voordat we helemaal goedenavond zeggen, krijgen we altijd nog het laatste stukje. Het is altijd heel erg moeilijk. Het is namelijk het opwekken van een illusie. U denkt dan dat wij dichten, en wij denken dat we u wat zeggen. En in deze gedeelde illusie vinden we soms enige bevrediging. We noemen dat het schone woord, en u geeft me maar een drietal woorden en dan zal ik proberen er wat uit te maken.

HET SCHONE WOORD

Vraag: Een aura. Thuis. Zonneschijn.

Antwoord: Zonneschijn. Nou, een aura, dat past. Een aura die sterk en lichtend is, dan is dat de zonneschijn, en haar is, maar het gromt weerkaatst haar niet. Ja. Makkelijk? Maar luister.

Er is een licht. Er is een kracht.

En zelfs nog in de diepe nacht leeft al dat licht, een zonneschijn uit de oneindigheid.

En haast verwonnen door de tijd ervaar ik toch dit licht.

Dat tijdloos voortgaat en mij geeft een kracht die in en rond mij leeft.

Een uitstraling, een aura, macht en kracht, rond mij ontstaan.

Waardoor ik mij ontworstelen kan soms, aan de bittere waan.

Gevangen te zijn van materie en stof, gevangen te zijn van een sfeer.

Door het licht herken ik mijn werkelijkheid. En voel ik meer en meer.

Dit is nog niet mijn werkelijk thuis. Ik moet nog verder gaan.

Er zal een ogenblik mij komen, dat ik het zijn en ook mijzelf volledig kan verstaan.

Begrijpen kan wat leven is.

En niet met dromenglans, maar met een innerlijk besef.

Zelfs ken, probleem van sterrendans en sterrenlied en sferenlied.

En al tezamen in een niets van vorm.

Beseffend toch, als een zon, als een licht, dat in mij schijnt.

En dat mij geeft de zin, betekenis van al wat in en rond mij leeft.

Dan zal mijn aura groter zijn. Gaan tot het einde van het al.

En al wat leeft is dat wat ik door 't zijn als zijnde kennen zal.

En 't ik dat al dit saam verweeft, vindt in zich rust en vree.

De strijd voorbij, de tegenstelling uitgedoofd.

De kracht, een rust. En dat wat werd geloofd, een zekerheid.

Dan ben je thuis, wanneer je 't al herkennen kunt.

En toch nog vrij zijn van angst, begeren en van strijd.

U ziet het. Het is net een recept. Men neme een aantal woorden. Klutst ze goed. Laat ze vervolgens op de pan van een idee uitvloeien. Verhit ze met enige emotie. Omgeef het door enige rijmwoorden en serveer het zo warm mogelijk.

Maar de werkelijkheid is eigenlijk deze vrienden.

Al wat we zijn. Al wat we doen. Al wat we kennen en al wat we beseffen is alleen maar een tree. Een basis waarop je bewustzijn kunt verheffen tot morgen, tot groter zijn, tot beter zijn en leven. Maar blijf met voeten op de aarde want wie begint met zweven, is zo dadelijk een doodval waardig. Onthoud dat. U leeft in de wereld, leef vanuit uw wereld. En als u de onze kunt, kunt u het vanuit de onze doen.

Voor de rest mag ik een kleine tip geven over de komende tijd. Nou goed, dit was dus niet Brandpunt goedenavond, en we geven nooit een bruikbare tip, maar ik zou u deze tip willen geven. Hou er rekening mee, dat op het ogenblik voor heel veel mensen er allemaal nieuwe gezichtspunten komen. Maar loop nou niet te hard. De nieuwe mogelijkheden die je ziet moet je gebruiken om wat bestaat te verbeteren. Laat niet wat je bereikt hebt of wat je bent op dit moment achter je, want dan zal het nieuwe je niet verder kunnen helpen. En tussentijds, als u op de weg bent, bedenk goed u bent niet de enige gek die onderweg is.

Goedenavond.

Volgende bijeenkomst is 25 oktober.